

הַיִּבְשָׁה: ¹⁰ וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים יִרְאָה גְדוֹלָה
 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מִה־זֹּאת עָשִׂיתָ כִּי־יָדְעוּ
 הָאֲנָשִׁים כִּי־מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה הוּא בָרַח כִּי
 הִגִּיד לָהֶם: ¹¹ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מִה־נַּעֲשֶׂה לָּךְ
 וַיִּשְׁתַּק הַיָּם מִמַּעְלֵינוּ כִּי הַיָּם הוֹלֵךְ
 וְסֵעַר: ¹² וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׂאוּנִי וְהִטִּילְנִי
 אֶל־הַיָּם וַיִּשְׁתַּק הַיָּם מִמַּעְלֵיכֶם כִּי יוֹדַע אָנֹכִי
 כִּי בְשָׁלִי הַסֵּעַר הַגָּדוֹל הַזֶּה
 עֲלֵיכֶם: ¹³ וַיַּחֲתְרוּ הָאֲנָשִׁים לְהֵשִׁיב אֶל־
 הַיִּבְשָׁה וְלֹא יָכְלוּ כִּי הַיָּם הוֹלֵךְ וְסֵעַר
 עֲלֵיהֶם: ¹⁴ וַיִּקְרָאוּ אֶל־יְהוָה וַיֹּאמְרוּ אָנֹכִי
 יְהוָה אֶל־נָא נֹאבְדָה בְנַפְשׁ הָאִישׁ הַזֶּה
 וְאֶל־תִּתֵּן עָלֵינוּ דָם נִקְיָא כִּי־אַתָּה יְהוָה
 כַּאֲשֶׁר חָפַצְתָּ עָשִׂיתָ: ¹⁵ וַיִּשְׂאוּ אֶת־יוֹנָה
 וַיִּטְלְהוּ אֶל־הַיָּם וַיַּעֲמֵד הַיָּם
 מִזַּעֲפּוֹ: ¹⁶ וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים יִרְאָה גְדוֹלָה
 אֶת־יְהוָה וַיִּזְבְּחוּ־זִבְחַ לַיהוָה וַיִּדְרוּ
 נְדָרִים:

2 וַיִּמַן יְהוָה דָּג גָּדוֹל לִבְלַע אֶת־יוֹנָה וַיְהִי
 יוֹנָה בְּמַעֵי הַדָּג שְׁלֹשָׁה יָמִים וּשְׁלֹשָׁה
 לַיְלֹת: ² וַיִּתְפַּלֵּל יוֹנָה אֶל־יְהוָה אֱלֹהָיו
 מִמַּעֵי הַדָּג: ³ וַיֹּאמֶר קָרָאתִי מִצָּרָה לִי
 אֶל־יְהוָה וַיַּעֲנֵנִי מִבְּטָן שְׂאוֹל שׁוֹעֲתִי
 שָׁמַעְתָּ קוֹלִי: ⁴ וַתִּשְׁלִיכֵנִי מִצּוֹלָה בְּלִבְבַּי
 יָמִים וְנָהָר יִסְבְּבֵנִי כָל־מִשְׁבְּרֵיךָ וְגִלְיָךְ עָלַי
 עָבְרוּ: ⁵ וְאֲנִי אִמְרָתִי נִגְרַשְׁתִּי מִנְּגַד עֵינֶיךָ
 אֶדְ אֹסִיף לְהִבִּיט אֶל־הַיִּבְלָה
 קְדָשְׁךָ: ⁶ אֶפְפוֹנִי מִיַּם עַד־נַפְשׁ תִּהְיוּם

Jonah

יונה

1 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יוֹנָה בֶן־אָמִתַּי
 לֵאמֹר: ² קוּם לֵךְ אֶל־נִינְוָה הָעִיר הַגְּדוֹלָה
 וּקְרֵא עָלֶיהָ כִּי־עָלְתָה רַעְתָּם לִפְנֵי: ³ וַיִּקַּם
 יוֹנָה לְבָרַח תַּרְשִׁישָׁה מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה וַיֵּרֶד יָפוֹ
 וַיִּמְצָא אֲנִיָּה ^U בָּאָה תַרְשִׁישׁ וַיִּתֵּן שְׂכָרָהּ
 וַיֵּרֶד בָּהּ לָבוֹא עִמָּהֶם תַרְשִׁישָׁה מִלְּפָנֶיךָ
 יְהוָה: ⁴ וַיְהוֶה הַטִּיל רֹחַ־גְּדוֹלָה אֶל־הַיָּם
 וַיְהִי סֵעַר־גָּדוֹל בַּיָּם וְהָאֲנִיָּה חֹשְׁבָה
 לְהִשָּׁבֵר: ⁵ וַיִּירָאוּ הַמִּלְחָמִים וַיִּזְעְקוּ אִישׁ
 אֶל־אֱלֹהָיו וַיִּטְלוּ אֶת־הַכִּלִּים אֲשֶׁר בָּאֲנִיָּה
 אֶל־הַיָּם לְהַקֵּל מִמַּעְלֵיהֶם וַיּוֹנָה יָרַד אֶל־
 יַרְכְּתֵי הַסְּפִינָה וַיִּשְׁכַּב וַיֵּרָדֶם: ⁶ וַיִּקְרַב
 אֵלָיו רֶב הַתַּיִל וַיֹּאמֶר לוֹ מִה־לָּךְ נֵרְדֶם
 קוּם קְרֵא אֶל־אֱלֹהֶיךָ אוֹלֵי יִתְעַשֶׂת
 הָאֱלֹהִים לָנוּ וְלֹא נֹאבְד: ⁷ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ
 אֶל־רֵעֵהוּ לָכוּ וְנִפְלֵה גּוֹרְלוֹת וְנִדְעָה
 בְּשִׁלְמֵי הָרַעַה הַזֹּאת לָנוּ וַיִּפְלוּ גּוֹרְלוֹת
 וַיִּפֹּל הַגּוֹרֵל עַל־יוֹנָה: ⁸ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
 הִגִּידָה־נָא לָנוּ בְּאֲשֶׁר לְמִי־הָרַעַה הַזֹּאת
 לָנוּ מִה־מְלֹאכְתְּךָ וּמֵאֵין תָּבוֹא מִה אֲרָצְךָ
 וְאִי־מִזֶּה עִם אֶתָּה: ⁹ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עֲבְרִי
 אָנֹכִי וְאֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אָנֹכִי יִרְאֵה
 אֲשֶׁר־עָשָׂה אֶת־הַיָּם וְאֶת־

U We agree with both BHS 1997 and BHQ on an unexpected reading.

ומים אל־ישתו: ⁸ ויתכסו שקים האדם
 והבהמה ויקראו אל־אלהים בחזקה
 וישבו איש מדרכו הרעה ומן־החמס
 אשר בכפיהם: ⁹ מי־יודע ישוב ונחם
 האלהים ושב מחרון אפו ולא
 נאבד: ¹⁰ וירא האלהים את־מעשיהם כי־
 שבו מדרכם הרעה וינחם האלהים על־
 הרעה אשר־דבר לעשות־להם ולא
 עשה:

4 וירע אל־יונה רעה גדולה ויחר
 לו: ² ויתפלל אל־יהוה ויאמר אנה יהוה
 הלוא־זה דברי עד־היותי על־אדמתי על־
 כן קדמתי לברח תרשישה כי ידעתי כי
 אתה אל־חנן ורחום ארך אפים ורב־
 חסד ונחם על־הרעה: ³ ועתה יהוה קח־
 נא את־נפשי ממני כי טוב מותי
 מחי: ⁴ ויאמר יהוה ההיטב תרה
 לך: ⁵ ויצא יונה מן־העיר וישב מקדם
 לעיר ויעש לו שם ספה וישב תחתיה
 בצל עד אשר יראה מה־יהיה בעיר: ⁶ וימן
 יהוה־אלהים קיקיון ויעל | מעל ליונה
 להיות צל על־ראשו להציל לו מרעתו
 וישמח יונה על־הקיקיון שמחה
 גדולה: ⁷ וימן האלהים תולעת בעלות
 השחר למחרת ותד את־הקיקיון
 וייבש: ⁸ ויהי | כזרח השמש וימן אלהים
 רוח קדים חרישית ותד השמש על־ראש
 יונה ויתעלף וישאל את־נפשו למוות

יסבגני סוף חבוש לראשי: ⁷ לקצבי הרים
 ירדתי הארץ ברחיה בעדי לעולם ותעל
 משחת חיי יהוה אלהי: ⁸ בהתעטף עלי
 נפשי את־יהוה זכרתי ותבוא אליך
 תפלתי אל־היכל קדשך: ⁹ משמרים
 הבלי־שוא חסדם יעזבו: ¹⁰ ואני בקול
 תודה אזבחה־לך אשר נדרתי אשלמה
 ישועתה ליהוה: ¹¹ ויאמר יהוה לדג
 ויקא את־יונה אל־היבשה: ^פ

3 ויהי דבר־יהוה אל־יונה שנית
 לאמר: ² קום לך אל־גינה העיר הגדולה
 וקרא ^U אליה את־הקריאה אשר אנכי
 דבר אליך: ³ ויגם יונה וילך אל־גינה ^U
 כדבר יהוה ויגוה היתה עיר־גדולה
 לאלהים מהלך שלשת ימים: ⁴ ויחל יונה
 לבוא בעיר מהלך יום אחד ויקרא ויאמר
 עוד ארבעים יום ויגוה נהפכת: ⁵ ויאמינו
 אנשי גינה באלהים ויקראו־צום וילבשו
 שקים מגדולם ועד־קטנם: ⁶ ויגע הדבר
 אל־מלך ^U גינה ויקם מכסאו ויעבר
 אדרתו מעליו ויכס שק וישב על־
 האפר: ⁷ ויזעק ויאמר בגינה מטעם
 המלך וגדליו לאמר האדם והבהמה
 הבקר והצאן אל־יטעמו מאומה אל־ירעו

U We agree with both BHS 1997 and BHQ on an unexpected reading.
 U We agree with both BHS 1997 and BHQ on an unexpected reading.
 U We agree with both BHS 1997 and BHQ on an unexpected reading.

וַיֹּאמֶר טוֹב מוֹתִי מִחַיִּי: ⁹ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 אֶל־יוֹנָה הֲהֵיטֵב חָרָה־לְךָ עַל־הַקִּיקְיֹון
 וַיֹּאמֶר הֵיטֵב חָרָה־לִּי עַד־מָוֹת: ¹⁰ וַיֹּאמֶר
 יְהוָה אַתָּה חֲסַתָּ עַל־הַקִּיקְיֹון אֲשֶׁר לֹא־
 עֲמַלְתָּ בּוֹ וְלֹא גִדַּלְתָּו שְׁבֹן־לַיְלָה הָיָה וּבֶן־
 לַיְלָה אָבָד: ¹¹ וַאֲנִי לֹא אָחֹס עַל־גִּיּוֹנָה
 הָעֵיר הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר יִשְׁבָּהּ הַרְבֵּה
 מִשְׁתִּים־עֹשֶׂה רַבּוֹ אָדָם אֲשֶׁר לֹא־יָדַע
 בֵּין־יְמִינוֹ לְשִׁמְאֹלוֹ וּבַהֲמָה רַבָּה:

End of Jonah

The Westminster Leningrad Codex

Version 4.16

Jonah

Attributed to:

**Shemu'el ben Ya'akov
Aharon ben-Mosheh ben-Asher
ca 1008**

Active maintenance of machine-readable version:

Stephen K. Salisbury, Editor
steve@grovescenter.org

Kirk E. Lowery, Senior editor
kirk@grovescenter.org

Transcription to Unicode/XML:

Christopher V. Kimball
transcriber@tanach.us

Edition:

Unicode/XML Westminster Leningrad Codex

<http://www.tanach.us/Tanach.xml>

Transcribed by WLC2XML of 6 Jun 2010 at 01 Jun 2012 @ 10:24:07. Build number:
23.0. Converted to ODT by XML2ODT.xml dated 22 Dec 2010 on 2012.06.01-10.27.
Build number: 23.0 . 4 pages. Layout: Full; Content: Accents.

This document is in the public domain.